

Az utcán

Lám - pa - vas - nak tá - masz - kod - va, Az em - be - re - ket né - zem sor - ra,
Fá - radt arc - cal mind si - et - nek, Ta - lál - ga - tom, mer - re men - nek ők?
Bár tud - nám ho - va, de ho - va, de ho - va, de ho - va ju - tok,
Ho - va, de ho - va, de ho - va, de ho - va ju - tok, Ho - va, de ho - va, de ho - va, de ho - va ju - tok én

Néha furcsa hangulatban
Az utcát járom egymagamban,
Nincsen semmihez se kedvem,
De érzem azt, hogy nincs ez rendben így.
R1

Bár tudnám, hova, de hova,
de hova, de hova megyek,
Hova, de hova, de hova,
de hova megyek,
Hova, de hova, de hova,
de hova megyek én!

Megállok egy utcasarkon,
Merre tovább, melyik úton?
Elindulok, párat lépek,
Á, erre most miért menjek én?
R1.

Lámpavasnak támaszkodva
Az embereket nézem sorra,
Fáradt arccal mind sietnek,
Találgatok, merre mennek ők.

R2. Bár tudnám, hova, de hova, de hova, de hova jutok, ...

Vannak, akik végigmérnek,
"Szép kis alak", így beszélnek.
A fejükre is állhatnának,
Érdekelni nem tudnának ők.
R2.

Mint sűrű köd, ha gyorsan felszáll,
Eszembe jut, hátha vársz rám.
Látod, már nem tétozok,
Megyek hozzád, meg nem állok én.
És most már

R3. tudom, már tudom, már tudom,
hogy hova megyek,
Tudom, már tudom, már tudom, hogy veled leszek,
Tudom, már tudom, már tudom, hogy veled leszek.